

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 177 (XXI) — Nr. 518

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Martți, 28 iulie 2009

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
LEGI ȘI DECRETE			
279. — Lege pentru ratificarea Acordului de securitate dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 29 mai 2008	2	Portugheză privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 14 mai 2008	10
Acord de securitate între Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate	2-5	★	
1.197. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de securitate dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 29 mai 2008.....	5	1.228. — Decret privind conferirea unor decorații de război....	10
★		DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
282. — Lege pentru ratificarea Acordului de securitate dintre România și Republica Portugheză privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 14 mai 2008	6	Decizia nr. 788 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului	11-12
Acord de securitate între România și Republica Portugheză privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate.....	6-9	Decizia nr. 791 din 19 mai 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale	12-13
1.200. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de securitate dintre România și Republica		Decizia nr. 968 din 25 iunie 2009 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor	13-14
		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		154. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul administrației și internelor, privind acordarea celui de-al doilea titlu de parc industrial Societății Comerciale „Ploiești Industrial Parc” — S.A.	15-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE**pentru ratificarea Acordului de securitate
dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei
privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate,
semnat la București la 29 mai 2008****Parlamentul României** adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul de securitate dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 29 mai 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ROBERTA ALMA ANASTASE**ALEXANDRU PEREȘ**

București, 10 iulie 2009.

Nr. 279.

ACORD DE SECURITATE**între Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate**

Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei, denumite în continuare *părți*, în scopul protecției informațiilor clasificate schimbate direct sau prin intermediul persoanelor juridice care gestionează informații clasificate ale statului celeilalte părți și în cadrul activităților care țin de competența părților, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Dispoziții generale

1. Scopul prezentului acord este de a asigura protecția informațiilor clasificate schimbate sau produse în cadrul procesului de cooperare dintre părți.

2. Decizia de transmitere sau de schimb de informații clasificate va fi adoptată în conformitate cu legislațiile naționale ale părților.

3. Prezentul acord acoperă orice tip de activitate și face parte integrantă din orice contract sau acord ce implică informații clasificate, care se încheie între părți sau persoane juridice din statele părților.

4. Prezentul acord nu va afecta obligațiile celor două părți ce derivă din alte acorduri internaționale și nu va fi folosit împotriva intereselor, securității și integrității teritoriale ale altor state.

ARTICOLUL 2

Definiții

În scopul prezentului acord:

a) *informație clasificată* — orice informație, document sau material, indiferent de forma lor fizică, cărora li s-a atribuit o clasificare de securitate în conformitate cu legislația națională respectivă și care vor fi protejate corespunzător;

b) *document clasificat* — orice tip de înregistrare ce conține informații clasificate, indiferent de forma sau caracteristica fizică, incluzând, dar fără a se limita la, materiale scrise ori tipărite, cartele și benzi de procesare a datelor, hărți, grafice, fotografii, picturi, desene, gravuri, schițe, note și documente de lucru, copii la indigo și riboane de printare sau reproduceri efectuate prin orice mijloace ori metode, înregistrări audio, vocale, magnetice, electronice, optice sau video sub orice formă, cât și

echipamente portabile de procesare automată a datelor cu medii fixe de stocare și medii de stocare detașabile;

c) *material clasificat* — orice obiect sau parte a unui mecanism, prototip, echipament, armă etc., realizate mecanic ori manual, fabricate sau aflate în curs de fabricație, cărora li s-a atribuit o clasificare de securitate;

d) *clasificare de securitate* — atribuirea unei clase sau a unui nivel de clasificare în conformitate cu legislațiile naționale ale părților;

e) *contract clasificat* — un acord între doi sau mai mulți contractori, prin care se stabilesc și se definesc drepturile și obligațiile acestora și care conține sau implică informații clasificate;

f) *contractor sau subcontractor* — o persoană fizică sau persoană juridică având capacitatea legală de a încheia contracte clasificate;

g) *incident de securitate* — o acțiune sau omisiune contrară legislațiilor naționale ale părților, care are ca rezultat compromiterea efectivă sau posibilă a informațiilor clasificate;

h) *compromiterea informațiilor clasificate* — o situație în care — din cauza unui incident de securitate sau a unei activități ostile (precum spionaj, act de terorism sau furt) — informațiile clasificate și-au pierdut confidențialitatea, integritatea sau disponibilitatea ori atunci când serviciile sau resursele conexe și-au pierdut integritatea sau disponibilitatea. Aceasta include pierderea, divulgarea parțială sau totală, modificarea și distrugerea neautorizată sau refuzul serviciului;

i) *anexă de securitate* — un document emis de către autoritatea competentă ca parte a oricărui contract clasificat sau subcontract clasificat, ce identifică cerințele de securitate sau acele elemente ale contractului ce necesită protecție de securitate;

j) *lista clasificărilor de securitate* — o listă a informațiilor, materialelor și activităților clasificate aferente unui contract clasificat și clasificările de securitate ale acestora, inclusă în anexa de securitate;

k) *certificat de securitate a personalului* — un document care atestă faptul că, pentru exercitarea atribuțiilor de serviciu, deținătorul acestuia poate avea acces la informații clasificate de o anumită clasificare de securitate, conform principiului necesității de a cunoaște, emis în conformitate cu legislațiile naționale ale părților;

l) *certificat de securitate industrială/autorizație de securitate industrială* — un document care atestă faptul că o persoană juridică este autorizată să desfășoare activități industriale ce necesită acces la informații clasificate, emis în conformitate cu legislațiile naționale ale părților;

m) *necesitatea de a cunoaște* — principiul conform căruia accesul la informații clasificate poate fi acordat, în mod individual, numai acelor persoane care, în îndeplinirea sarcinilor de serviciu, trebuie să lucreze cu astfel de informații sau să aibă acces la ele;

n) *autoritate competentă de securitate* — instituție investită cu autoritate la nivel național care, în conformitate cu legislațiile părților, asigură implementarea unitară a măsurilor de protecție a informațiilor clasificate. Aceste autorități sunt menționate în art. 7 al prezentului acord;

o) *autoritate desemnată de securitate* — instituția care, în conformitate cu legislația națională a fiecărei părți, este autorizată să stabilească, pentru domeniul său de activitate și responsabilitate, structuri și măsuri proprii referitoare la coordonarea și controlul activității privind protecția informațiilor clasificate. Autoritatea desemnată de securitate este coordonată, în domeniul protecției informațiilor clasificate, de autoritatea competentă de securitate;

p) *terț* — orice stat, persoană, instituție, organizație națională sau internațională, persoană juridică de drept public sau privat care nu este parte la prezentul acord.

ARTICOLUL 3

Protecția informațiilor clasificate

1. În conformitate cu legislațiile lor naționale, părțile vor lua măsurile corespunzătoare pentru protecția informațiilor clasificate transmise, primite, produse ori elaborate ca rezultat al oricărui acord sau oricărei relații între părți ori între persoanele juridice ale statelor părților. Părțile vor asigura pentru informațiile clasificate schimbate, primite, produse sau elaborate același nivel de protecție ca și pentru propriile informații clasificate echivalente, conform prevederilor art. 4 al prezentului acord.

2. Partea primitoare nu va scădea clasificarea de securitate a informațiilor clasificate primite și nici nu va declassifica aceste informații fără acordul prealabil scris al autorității competente de securitate a părții emitente. Autoritatea competentă de securitate a părții emitente va informa autoritatea competentă de securitate a părții primitoare asupra oricăror modificări survenite în clasificarea de securitate a informațiilor schimbate.

3. Multiplicarea sau modificarea informațiilor clasificate primite se poate realiza numai dacă partea emitentă nu prevede în mod expres altfel. Exemplarele duplicate ale informațiilor clasificate vor primi marcate de clasificare de securitate echivalente cu clasificarea de securitate a originalului și vor fi protejate în același mod ca și informațiile originale. Numărul exemplarelor se va limita la numărul necesar scopurilor oficiale. Informațiile clasificate STRICT SECRET DE IMPORTANȚĂ DEOSEBITĂ/STRENGT HEMMELIG/TOP SECRET vor fi duplicate numai cu acordul prealabil scris al părții emitente.

4. Informațiile și materialele clasificate vor fi distruse numai cu acordul scris sau la cererea părții emitente, în conformitate cu legislațiile naționale ale părților, astfel încât reconstituirea parțială sau totală a informațiilor clasificate să nu fie posibilă. Dacă partea emitentă nu este de acord cu distrugerea unor informații clasificate, materialul sau documentul clasificat îi va fi returnat. Informațiile STRICT SECRET DE IMPORTANȚĂ

DEOSEBITĂ/STRENGT HEMMELIG/TOP SECRET nu vor fi distruse, ci returnate părții emitente. În caz de pericol iminent, informațiile clasificate vor fi distruse fără autorizare prealabilă. Autoritatea competentă de securitate a părții emitente va fi imediat informată asupra acestui fapt.

5. Partea primitoare va informa partea emitentă asupra distrugerii informațiilor clasificate.

6. Accesul la informații clasificate și/sau în locații și incinte unde se desfășoară activități ce implică informații clasificate sau unde sunt depozitate informații clasificate va fi permis, cu respectarea principiului necesității de a cunoaște, numai persoanelor care dețin certificat de securitate a personalului corespunzător clasificării de securitate a informațiilor pentru care se solicită accesul.

7. Fiecare parte va urmări respectarea legislațiilor naționale de către persoanele juridice care dețin, elaborează, produc și/sau utilizează informații clasificate ale statului celeilalte părți, inclusiv prin vizite de inspecție.

8. Înainte ca un reprezentant al unei părți să furnizeze informații clasificate unui reprezentant al celeilalte părți, partea primitoare va informa partea emitentă că reprezentantul său deține certificat de securitate a personalului corespunzător celei mai înalte clasificări de securitate a informațiilor la care acesta urmează să aibă acces și că informațiile clasificate sunt protejate conform prevederilor prezentului acord.

ARTICOLUL 4

Clasificările de securitate

1. Clasificările de securitate aplicabile informațiilor schimbate în baza prezentului acord vor fi:

a) pentru România: SECRET DE SERVICIU (RESTRICTED), SECRET (CONFIDENTIAL), STRICT SECRET (SECRET) și STRICT SECRET DE IMPORTANȚĂ DEOSEBITĂ (TOP SECRET);

b) Pentru Regatul Norvegiei: BEGRENSET (RESTRICTED), KONFIDENSIELT (CONFIDENTIAL), HEMMELIG (SECRET) și STRENGT HEMMELIG (TOP SECRET).

2. Părțile au stabilit următoarele echivalențe ale clasificărilor de securitate naționale:

România	Regatul Norvegiei	Echivalentul în limba engleză
STRICT SECRET DE IMPORTANȚĂ DEOSEBITĂ	STRENGT HEMMELIG	TOP SECRET
STRICT SECRET	HEMMELIG	SECRET
SECRET	KONFIDENSIELT	CONFIDENTIAL
SECRET DE SERVICIU	BEGRENSET	RESTRICTED

ARTICOLUL 5

CertIFICATELE DE SECURITATE A PERSONALULUI

1. Fiecare parte va garanta că orice persoană care, prin natura serviciului sau a funcției, necesită acces la informații clasificate ale celeilalte părți deține certificat de securitate a personalului valabil și corespunzător clasificării de securitate, emis de autoritatea competentă de securitate sau de alte autorități corespunzător desemnate în conformitate cu legislația națională respectivă.

2. Certificatul de securitate a personalului va fi emis după efectuarea verificării de securitate în conformitate cu legislația națională a fiecărei părți și va corespunde nivelului necesar pentru acces la informații clasificate naționale cu clasificare de securitate echivalentă.

3. La cerere, autoritățile competente de securitate/autoritățile desemnate de securitate ale statelor părților își pot acorda reciproc asistență în efectuarea verificării de securitate pentru emiterea certificatelor de securitate a personalului și a certificatelor de securitate industrială/autorizațiilor de securitate industrială, în conformitate cu legislațiile lor naționale.

4. Părțile își vor recunoaște reciproc certificatele de securitate a personalului și certificatele de securitate industrială/autorizațiile de securitate industrială emise conform legislațiilor naționale, în ceea ce privește accesul la informațiile clasificate schimbate în baza prezentului acord.

ARTICOLUL 6

Transmiterea informațiilor clasificate

1. Transmiterea informațiilor clasificate către terți se poate realiza numai cu acordul prealabil scris al autorității competente de securitate a părții emitente, care poate impune restricții suplimentare în ceea ce privește transmiterea.

2. Fiecare parte va lua măsuri ca informațiile clasificate permise de la cealaltă parte să fie utilizate numai în scopul pentru care au fost transmise.

3. Prezentul acord nu va fi invocat de niciuna dintre părți în scopul obținerii de informații clasificate pe care cealaltă parte le-a primit de la un terț.

ARTICOLUL 7

Autoritățile competente de securitate

1. Autoritățile competente de securitate responsabile, la nivel național, de implementarea și de controlul măsurilor întreprinse pentru implementarea prezentului acord sunt:

În România	În Regatul Norvegiei
Guvernul României Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat București — str. Mureș nr. 4, sectorul 1 ROMÂNIA	Nasjonal sikkerhetsmyndighet Postboks 14 1306 Bærum postterminal NORWAY

2. În vederea aplicării aceluiași standarde de securitate, fiecare autoritate competentă de securitate va furniza, la cerere, celeilalte autorități competente de securitate informații referitoare la organizarea și procedurile ei de securitate. În acest sens, autoritățile competente de securitate pot conveni asupra efectuării de vizite reciproce de către funcționari autorizați, în ambele țări.

ARTICOLUL 8

Vizitele

1. Vizitele ce implică acces la informații clasificate sau în incinte unde sunt emise, gestionate ori depozitate informații clasificate sau în care se desfășoară activități ce implică informații clasificate vor fi permise de către o parte vizitatorilor din statul celeilalte părți dacă s-a obținut permisiunea prealabilă scrisă din partea autorității competente de securitate/autorității desemnate de securitate a părții primitoare. O astfel de permisiune se va acorda numai persoanelor care dețin certificate de securitate a personalului corespunzătoare, în conformitate cu principiul necesității de a cunoaște.

2. Vizitele vor fi anunțate, de regulă, cu douăzeci (20) de zile lucrătoare înainte.

3. În cazuri urgente, cererea de vizită poate fi transmisă mai devreme, dar nu cu mai puțin de cinci (5) zile lucrătoare înainte.

4. Cererea de vizită va cuprinde:

a) numele și prenumele vizitatorului, locul și data nașterii, cetățenia, angajatorul, seria pașaportului sau a altor documente de identitate ale vizitatorului;

b) confirmarea certificatului de securitate a personalului în concordanță cu scopul vizitei;

c) menționarea detaliată a scopului vizitei sau vizitelor;

d) data și durata preconizate pentru efectuarea vizitei sau vizitelor solicitate;

e) persoana de contact de la locațiile ce urmează a fi vizitate, contactele anterioare și orice alte informații utile pentru a se stabili oportunitatea vizitei sau vizitelor.

5. Valabilitatea autorizațiilor de vizită nu va depăși douăsprezece (12) luni.

6. Fiecare parte va asigura protecția datelor personale ale vizitatorilor conform legislației sale naționale.

ARTICOLUL 9

Securitatea industrială

1. În cazul în care o parte sau o persoană juridică din statul său intenționează să încredințeze un contract clasificat ce urmează a se derula pe teritoriul statului celeilalte părți, partea din statul în care se derulează contractul își va asuma responsabilitatea de a proteja informațiile clasificate legate de contract, în conformitate cu legislația națională proprie.

2. Anterior transmiterii către contractori sau subcontractori ori potențiali contractori sau subcontractori a oricăror informații clasificate permise de la cealaltă parte, partea primitoare, prin intermediul autorității competente de securitate:

a) va emite certificat de securitate industrială/autorizație de securitate industrială de nivel corespunzător pentru contractori sau subcontractori ori potențiali contractori sau subcontractori, cu condiția ca aceștia să îndeplinească cerințele necesare eliberării acestuia/acesteia;

b) va confirma că toate persoanele ale căror îndatoriri presupun acces la informații clasificate dețin certificate de securitate a personalului de nivel corespunzător.

3. Părțile vor lua măsuri ca fiecare contract clasificat să cuprindă o anexă de securitate corespunzătoare care să conțină o listă a clasificărilor de securitate.

4. Procedurile mai detaliate referitoare la activitățile industriale care implică informații clasificate pot fi elaborate și convenite între autoritățile competente de securitate ale statelor părților.

5. Părțile vor asigura protecția drepturilor de autor, drepturilor de proprietate industrială — inclusiv patentele — și a oricăror altor drepturi legate de informațiile clasificate schimbate între statele lor, în conformitate cu legislațiile lor naționale.

ARTICOLUL 10

Transmiterea informațiilor clasificate

1. Informațiile clasificate vor fi transmise, de regulă, prin curier diplomatic sau militar. Partea primitoare va confirma primirea informațiilor clasificate.

2. În cazul transmiterii unui volum mare de informații clasificate, autoritățile competente de securitate vor conveni reciproc și vor aproba mijloacele de transport, ruta și măsurile de securitate pentru fiecare caz în parte.

3. Se pot utiliza și alte mijloace autorizate de transmitere sau schimb de informații clasificate, dacă sunt convenite de către autoritățile competente de securitate.

4. Schimbul de informații clasificate prin intermediul sistemelor informatice și de comunicații se va efectua conform procedurilor de securitate stabilite prin aranjamente reciproce convenite de către ambele autorități competente de securitate.

ARTICOLUL 11

Incidentele de securitate și compromiterea informațiilor clasificate

1. În cazul producerii unui incident de securitate care duce la compromiterea sau posibila compromitere a informațiilor clasificate, autoritatea competentă de securitate din statul pe teritoriul căruia s-a produs incidentul de securitate va informa imediat autoritatea competentă de securitate a celeilalte părți, va asigura investigația de securitate adecvată a acestei situații și va lua măsurile necesare de limitare a consecințelor, în conformitate cu legislația sa națională. Dacă va fi necesar, autoritățile competente de securitate vor coopera la investigație.

2. În cazul în care compromiterea se produce pe teritoriul unui stat terț, autoritatea competentă de securitate din statul părții care a transmis informațiile va acționa conform paragrafului 1.

3. După încheierea investigațiilor, autoritatea competentă de securitate/autoritatea desemnată de securitate din statul pe teritoriul căruia a avut loc compromiterea sau posibila compromitere a informațiilor clasificate va comunica imediat, în

scris, autorității competente de securitate din statul celeilalte părți rezultatele și concluziile investigației.

ARTICOLUL 12

Soluționarea diferendelor

Orice diferend privind interpretarea sau implementarea prezentului acord se va soluționa prin consultări între părți și nu va fi deferit unui tribunal național sau internațional ori unui terț.

ARTICOLUL 13

Cheltuieli

Fiecare parte va suporta cheltuielile proprii legate de implementarea prezentului acord.

ARTICOLUL 14

Asistența reciprocă

1. Părțile se pot consulta reciproc cu privire la implementarea și interpretarea prevederilor prezentului acord.

2. Dacă este nevoie, autoritățile competente de securitate din statele părților se vor consulta reciproc în legătură cu aspecte tehnice specifice privind implementarea prezentului acord și pot conveni asupra încheierii unor protocoale de securitate speciale, adiționale la prezentul acord, de la caz la caz.

ARTICOLUL 15

Raporturi cu acorduri existente

1. După intrarea în vigoare a prezentului acord, informațiile clasificate schimbate în baza Acordului bilateral de securitate dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Regatul Norvegiei, semnat la București la 9 noiembrie 2000 și la Oslo la 15 ianuarie 2001, vor fi protejate conform prevederilor prezentului acord.

Semnat la București la 29 mai 2008, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, norvegiană și engleză, toate textele fiind egal valabile. În caz de divergențe de interpretare, va prevala textul în limba engleză.

Pentru Guvernul României,
Marius Petrescu,
secretar de stat,
directorul general al Oficiului Registrului Național
al Informațiilor Secrete de Stat

Pentru Guvernul Regatului Norvegiei,
Øystein Hovdkinn,
ambasadorul Regatului Norvegiei

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de securitate dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 29 mai 2008

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de securitate dintre Guvernul României și Guvernul Regatului Norvegiei privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 29 mai 2008, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 iulie 2009.
Nr. 1.197.

2. Prevederile paragrafului 1 se vor aplica și pentru protecția informațiilor clasificate schimbate în baza altor aranjamente, încheiate anterior între părți.

3. La data intrării în vigoare a prezentului acord, Acordul bilateral de securitate dintre Ministerul Apărării Naționale din România și Ministerul Apărării din Regatul Norvegiei, semnat la București la 9 noiembrie 2000 și la Oslo la 15 ianuarie 2001, își va înceta valabilitatea.

ARTICOLUL 16

Dispoziții finale

1. Prezentul acord este încheiat pe perioadă nedeterminată și urmează a fi supus aprobării în conformitate cu procedurile naționale ale statului fiecărei părți.

2. Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a celei de-a doua luni de la data ultimei notificări, pe căi diplomatice, privind îndeplinirea de către părți a procedurilor lor interne necesare intrării în vigoare a acestuia.

3. Fiecare parte are dreptul să denunțe oricând prezentul acord. În acest caz, valabilitatea prezentului acord expiră după 6 (șase) luni de la data la care notificarea de denunțare a fost transmisă pe căi diplomatice celeilalte părți. Chiar și în situația denunțării prezentului acord, toate informațiile clasificate furnizate în baza prezentului acord vor continua să fie protejate în conformitate cu prevederile acestuia.

4. Prezentul acord poate fi amendat prin consimțământul reciproc al părților. Amendamentele vor intra în vigoare în conformitate cu prevederile paragrafului 1 al prezentului articol.

5. Fiecare parte va notifica cu promptitudine celeilalte părți orice modificări survenite în legislația sa națională care ar putea afecta protecția informațiilor clasificate în conformitate cu prezentul acord. Într-o asemenea situație, părțile se vor consulta în legătură cu oportunitatea unor modificări ale prezentului acord. Între timp, informațiile clasificate vor continua să fie protejate așa cum s-a stabilit în prezentul acord, dacă partea emitentă nu solicită altfel, în scris.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

L E G E

**pentru ratificarea Acordului de securitate dintre România și
Republica Portugheză privind protecția reciprocă a
informațiilor clasificate, semnat la București la 14 mai 2008**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Acordul de securitate dintre România și Republica Portugheză privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 14 mai 2008.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,

ROBERTA ALMA ANASTASE**ALEXANDRU PEREȘ**

București, 10 iulie 2009.

Nr. 282.

A C O R D D E S E C U R I T A T E

între România și Republica Portugheză privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate

România și Republica Portugheză, denumite în continuare *părți*,

în scopul asigurării protecției informațiilor clasificate schimbate între părți prin intermediul unor instituții publice sau persoane juridice de drept public sau privat care gestionează informații clasificate ale celeilalte părți, dorind să creeze un ansamblu de reglementări privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate schimbate între părți, au convenit următoarele:

ARTICOLUL 1

Obiectul

Prezentul acord de securitate, denumit în continuare *acord*, stabilește reglementările de securitate care vor sta la baza tuturor acordurilor sau contractelor privind schimbul de informații clasificate, încheiate ori care urmează să fie încheiate între instituțiile publice sau alte persoane juridice de drept public ori privat ale părților, autorizate corespunzător în acest sens.

ARTICOLUL 2

Domeniul de aplicare

1. Prezentul acord va sta la baza tuturor activităților ce implică schimbul de informații clasificate între părți referitor la:

- a) cooperarea dintre părți în domeniul apărării naționale și în orice alte aspecte legate de securitatea națională;
- b) cooperarea, proiectele comune, contractele sau oricare alte raporturi între organisme de stat ori alte persoane juridice de drept public sau privat ale părților în domeniul apărării naționale și orice alte aspecte privind securitatea națională;
- c) vânzarea de echipamente, produse și know-how.

2. Prezentul acord nu va fi invocat de niciuna dintre părți pentru a obține informațiile clasificate pe care cealaltă parte le-a primit de la un terț.

ARTICOLUL 3

Definiții

În sensul prezentului acord:

a) *informație clasificată* — orice informație, document sau material, indiferent de forma lor fizică, cărora li s-a atribuit o

anumită clasificare de securitate în conformitate cu legislația în vigoare și care vor fi protejate corespunzător;

b) *document clasificat* — orice tip de înregistrare ce conține informații clasificate, indiferent de forma sau caracteristica sa fizică, incluzând, dar fără a se limita la, materiale scrise ori tipărite, cartele și benzi de procesare a datelor, hărți, grafice, fotografiile, picturi, desene, gravuri, schițe, note și documente de lucru, copii la indigo și riboane de tipărit sau multiplicări efectuate prin orice mijloace ori metode, înregistrări audio, vocale, magnetice, electronice, optice sau video sub orice formă, cât și echipamente portabile de procesare automată a datelor cu medii fixe de stocare și detașabile;

c) *material clasificat* — orice obiect sau parte a unui mecanism, prototip, echipament, armă sau altele asemenea, fabricate mecanic ori manual sau aflate în curs de fabricație și cărora li s-a atribuit o clasificare de securitate;

d) *clasificare de securitate* — atribuirea unei clase sau a unui nivel de clasificare în conformitate cu legislațiile în vigoare ale părților;

e) *contract clasificat* — un acord între doi sau mai mulți contractanți, prin care se stabilesc și se definesc drepturile și obligațiile acestora și care conține sau implică acces la informații clasificate;

f) *contractant sau subcontractant* — o persoană fizică sau juridică ce are capacitatea legală de a încheia contracte clasificate;

g) *incident de securitate* — o acțiune sau inacțiune contrară legislațiilor în vigoare ale părților, ce a determinat sau este de natură să determine compromiterea informației clasificate;

h) *compromiterea informației clasificate* — acea situație când, din cauza unui incident de securitate sau a unei activități

ostile, informațiile clasificate și-au pierdut confidențialitatea, integritatea sau disponibilitatea ori când serviciile și resursele ajutoare și-au pierdut integritatea sau disponibilitatea. Aceasta include pierderea, divulgarea, parțială sau totală, modificarea ori distrugerea neautorizată sau repudierea serviciului;

i) *anexă de securitate* — un document emis de către autoritatea îndreptățită ca parte a oricărui contract sau subcontract clasificat, ce identifică cerințele de securitate sau acele elemente ale contractului care necesită protecție;

j) *lista clasificărilor de securitate* — evidența informațiilor clasificate, materialelor și activităților aferente unui contract clasificat și clasificările de securitate ale acestora, inclusă în anexa de securitate;

k) *certificatul de securitate a personalului* — documentul care atestă faptul că posesorul acestuia poate avea acces la informații clasificate cu o anumită clasificare de securitate, potrivit principiului necesității de a cunoaște;

l) *certificatul de securitate industrială* — documentul prin care se atestă că o persoană juridică este abilitată să deruleze activități industriale care presupun accesul la informații clasificate cu o anumită clasificare de securitate;

m) *necesitatea de a cunoaște* — principiul conform căruia accesul la informații clasificate se acordă în mod individual numai persoanelor care, pentru îndeplinirea îndatoririlor de serviciu, trebuie să lucreze cu astfel de informații sau să aibă acces la acestea;

n) *autoritatea competentă de securitate* — instituția investită cu autoritate la nivel național care, conform legislației în vigoare, asigură implementarea unitară a măsurilor de protecție a informațiilor clasificate;

o) *autoritate desemnată de securitate* — instituția care, în conformitate cu legislația în vigoare a părților, coordonată de autoritatea competentă de securitate în domeniul protecției informațiilor clasificate, este abilitată să stabilească propriile structuri și măsuri pentru domeniul său de activitate și conform competențelor specifice;

p) *partea emitentă* — partea care transmite informațiile clasificate celeilalte părți;

q) *partea primitoare* — partea care primește informațiile clasificate transmise acesteia de către partea emitentă;

r) *terț* — orice organizație internațională sau stat care nu este parte la prezentul acord.

ARTICOLUL 4

Autoritățile competente de securitate

1. Autoritățile competente de securitate responsabile, la nivel național, de implementarea și controlul măsurilor prevăzute în prezentul acord sunt:

Pentru România:	Pentru Republica Portugheză:
Guvernul României Oficiul Registrului Național al Informațiilor Secrete de Stat (ORNIS) București — str. Mureș nr. 4, sectorul 1 ROMÂNIA	Autoridade Nacional de Segurança Presidência do Conselho d e Ministros Rua da Junqueira, 69 1300—342 Lisboa PORTUGAL

2. Pentru a menține aceleași standarde de securitate, fiecare autoritate competentă de securitate va furniza, la cerere, celeilalte autorități competente de securitate informații referitoare la organizarea, procedurile sale de securitate, precum și despre legislația în vigoare referitoare la protecția informațiilor clasificate.

3. În vederea asigurării unei strânse cooperări privind implementarea prezentului acord, autoritățile competente de securitate își pot acorda asistență și se pot consulta reciproc la solicitarea uneia dintre părți.

ARTICOLUL 5

Echivalența clasificărilor de securitate

Părțile contractante au stabilit următoarea echivalență a clasificărilor naționale de securitate:

România	Republica Portugheză	Echivalentul în limba engleză
STRICT SECRET DE IMPORTANȚĂ DEOSEBITĂ	MUITO SECRETO	TOP SECRET
STRICT SECRET	SECRETO	SECRET
SECRET	CONFIDENCIAL	CONFIDENTIAL
SECRET DE SERVICIU	RESERVADO	RESTRICTED

ARTICOLUL 6

Protecția informațiilor clasificate

1. Protecția și utilizarea informațiilor clasificate schimbate între părți sunt guvernate de următoarele reguli:

a) partea primitoare va asigura tuturor informațiilor clasificate schimbate, primite, produse sau elaborate același grad de protecție prevăzut pentru propriile informații clasificate cu o clasificare de securitate echivalentă;

b) accesul la informații clasificate este permis, cu respectarea principiului necesității de a cunoaște, numai persoanelor care, în îndeplinirea funcțiilor, necesită acces la informații clasificate și dețin certificat de securitate a personalului valabil pentru acces la informațiile clasificate SECRET/CONFIDENCIAL/CONFIDENTIAL sau de nivel superior;

c) reprezentanții unei părți au acces la informațiile clasificate SECRET DE SERVICIU/RESERVADO/RESTRICTED ale celeilalte părți, cu respectarea principiului necesității de a cunoaște, dacă îndeplinesc cerințele privind accesul la astfel de informații clasificate în conformitate cu legislația națională a părții pe care o reprezintă.

2. Partea primitoare va marca informațiile clasificate primite cu propriul său echivalent al marcajului de clasificare de securitate conform echivalențelor stabilite în art. 5 al prezentului acord.

3. Partea emitentă va informa partea primitoare asupra oricăror modificări survenite în clasificarea de securitate a informațiilor clasificate transmise.

4. Partea primitoare nu va utiliza un nivel mai scăzut de clasificare și nici nu va declassifica informațiile clasificate primite, fără acordul prealabil scris al părții emitente.

5. Traducerile și multiplicările informațiilor clasificate se vor face conform următoarelor proceduri:

a) persoanele vor deține certificate de securitate a personalului corespunzătoare;

b) traducerile și multiplicările vor fi marcate cu același nivel de clasificare și vor fi protejate în același mod ca și informațiile clasificate originale;

c) traducerile și numărul de copii se vor limita la numărul de exemplare necesare scopurilor oficiale;

d) traducerile vor fi însoțite de o notă în limba în care s-a efectuat traducerea, în care se va menționa că documentul conține informații clasificate primite de la partea emitentă.

6. Informațiile clasificate marcate STRICT SECRET DE IMPORTANȚĂ DEOSEBITĂ/MUITO SECRETO/TOP SECRET vor fi traduse sau multiplicare numai cu acordul scris al autorității competente de securitate a părții emitente, în conformitate cu legislația sa în vigoare.

7. Informațiile clasificate marcate STRICT SECRET DE IMPORTANTĂ DEOSEBITĂ/MUITO SECRETO/TOP SECRET nu vor fi distruse, ci vor fi returnate părții emitente.

8. Distrugerea informațiilor clasificate marcate STRICT SECRET/SECRETO/SECRET și SECRET/CONFIDENCIAL/CONFIDENTIAL se va face după obținerea acordului prealabil scris al părții emitente.

9. În cazul unei situații care face imposibilă protejarea și returnarea informațiilor clasificate generate sau transmise în conformitate cu prezentul acord, informațiile clasificate vor fi distruse imediat. Partea primitoare va informa cât mai repede posibil partea emitentă despre distrugerea informațiilor clasificate.

ARTICOLUL 7

Transmiterea informațiilor clasificate

1. Informațiile clasificate se transmit pe canale diplomatice, prin curier militar sau prin alte mijloace aprobate de autoritățile competente de securitate.

2. Dacă există un volum mare de informații clasificate ce trebuie transmis, autoritățile competente de securitate vor conveni pentru fiecare caz în parte asupra modalităților de transport, rutei și măsurilor de securitate.

3. Schimbul de informații clasificate prin intermediul sistemelor informatice și de comunicații protejate se realizează conform procedurilor de securitate stabilite de comun acord de către autoritățile competente de securitate ale părților.

4. Partea primitoare va confirma în scris primirea informațiilor clasificate.

ARTICOLUL 8

Diseminarea informațiilor

1. Diseminarea informațiilor clasificate către terți sau către orice persoană juridică publică sau privată de naționalitatea unui stat terț poate avea loc după obținerea acordului scris al autorității competente de securitate a părții emitente, care poate impune noi limitări asupra diseminării.

2. Fiecare parte se va asigura că informațiile clasificate permise de la cealaltă parte sunt folosite doar în scopul pentru care au fost transmise.

ARTICOLUL 9

Procedurile de verificare de securitate

1. Părțile vor recunoaște reciproc certificatele de securitate a personalului și certificatele de securitate industrială emise în conformitate cu legislația în vigoare a celeilalte părți.

2. Autoritățile competente de securitate se vor informa reciproc asupra oricăror modificări privind certificatele de securitate a personalului și certificatele de securitate industrială.

3. La cerere, autoritățile competente de securitate ale părților, ținând seama de legislația lor în vigoare, își vor acorda asistență reciprocă la procedurile de vetting a cetățenilor săi care locuiesc pe teritoriul celeilalte părți și a obiectivelor localizate pe teritoriul celeilalte părți, anterioare emiterii certificatului de securitate a personalului și a certificatului de securitate industrială.

ARTICOLUL 10

Contractele clasificate

1. În cazul unor contracte clasificate ce urmează a fi încheiate și derulate pe teritoriul uneia dintre părți, autoritatea competentă de securitate a celeilalte părți va obține confirmarea prealabilă scrisă care să ateste deținerea de către contractantul propus a unui certificat de securitate industrială de nivel corespunzător.

2. Contractantul se angajează:

a) să garanteze faptul că în locațiile sale există condiții adecvate pentru procesarea informațiilor clasificate;

b) să dețină certificat de securitate industrială corespunzător pentru locațiile respective;

c) să dețină certificat de securitate a personalului pentru persoanele care derulează activități ce necesită acces la informații clasificate;

d) să garanteze că toate persoanele care au acces la informații clasificate sunt informate despre responsabilitățile privind protecția informațiilor clasificate, în conformitate cu legislația în vigoare;

e) să permită inspecții de securitate în locațiile sale efectuate de reprezentanți ai autorităților competente de securitate.

3. Fiecare subcontractant trebuie să îndeplinească aceleași cerințe de securitate ca și contractantul.

4. Autoritatea competentă de securitate răspunde de urmărirea și controlul respectării de către contractant a angajamentelor prevăzute în alin. 2.

5. Fiecare contract clasificat încheiat între contractanții părților, cu respectarea prevederilor prezentului acord, va cuprinde o anexă de securitate corespunzătoare în care se vor regăsi cel puțin următoarele aspecte:

a) o listă a clasificărilor de securitate;

b) procedura de comunicare a modificărilor survenite în clasificarea de securitate;

c) canalele de comunicare și mijloacele de transmisie electromagnetică;

d) procedura de transport al informațiilor clasificate;

e) autoritățile competente pentru coordonarea protecției informațiilor clasificate aferente contractului;

f) obligația de a notifica orice compromitere reală sau posibilă a informațiilor clasificate.

6. O copie a anexei de securitate a oricărui contract clasificat va fi înaintată autorității competente de securitate a părții din statul în care se va derula contractul clasificat pentru a permite supravegherea și controlul de securitate corespunzător.

7. Autoritățile competente de securitate pot conveni asupra vizitelor reciproce efectuate în scopul analizării eficienței măsurilor adoptate de contractant pentru protecția informațiilor clasificate cuprinse în contractul clasificat. Vizita va fi anunțată în scris înainte cu cel puțin 20 de zile lucrătoare.

ARTICOLUL 11

Vizitele

1. Vizitele ce presupun accesul la informații clasificate efectuate de cetățenii unei părți pe teritoriul celeilalte părți vor fi autorizate în scris, în prealabil, de către autoritățile competente de securitate sau autoritățile desemnate de securitate, în conformitate cu legislația în vigoare.

2. Cererea de vizită va fi înaintată prin autoritatea competentă de securitate a părții din statul-gazdă.

3. Partea-gazdă va permite vizite ce presupun accesul la informații clasificate vizitatorilor din statul celeilalte părți numai dacă aceștia:

a) dețin certificat de securitate a personalului de nivel corespunzător; și

b) au fost autorizați să primească și să aibă acces la informații clasificate cu respectarea principiului necesității de a cunoaște, în conformitate cu legislația în vigoare.

4. Autoritatea competentă de securitate a părții care solicită efectuarea vizitei va informa autoritatea competentă de securitate a părții-gazdă despre vizita planificată printr-o cerere de vizită care trebuie primită înainte cu cel puțin 20 de zile lucrătoare.

5. În cazuri urgente, cererea de vizită va fi transmisă înainte cu cel puțin 5 zile lucrătoare.

6. Autoritatea competentă de securitate a părții care primește cererea de vizită va informa în timp util autoritatea competentă de securitate a părții solicitante despre decizia luată.

7. Vizitele persoanelor aparținând unui terț ce presupun acces la informațiile clasificate ale părții emitente vor fi autorizate doar cu acordul scris al autorității competente de securitate sau al autorității desemnate de securitate în conformitate cu legislația în vigoare.

8. După aprobarea vizitei, autoritatea competentă de securitate sau autoritatea desemnată de securitate a părții-gazdă va transmite o copie a cererii de vizită funcționarului de securitate al instituției, obiectivului sau organizației ce urmează a fi vizitată.

9. Valabilitatea autorizației de vizită nu va depăși 12 luni.

10. Pentru fiecare contract clasificat, părțile pot conveni să stabilească liste cu persoanele autorizate să efectueze vizite periodice. Aceste liste sunt valabile pentru o perioadă inițială de 12 luni.

11. După ce listele au fost aprobate de către părți, detaliile ulterioare privind vizitele se vor stabili direct între reprezentanții organizațiilor implicate, în conformitate cu termenii și condițiile convenite.

12. Cererea de vizită va cuprinde:

a) numele și prenumele vizitatorului, locul și data nașterii, naționalitatea, numărul pașaportului sau al cărții de identitate;

b) numele instituției, obiectivului sau organizației de care aparține ori al cărei reprezentant este vizitatorul;

c) numele și adresa instituției, obiectivului sau organizației care urmează să fie vizitată;

d) confirmarea faptului că vizitatorul deține certificat de securitate a personalului, precum și perioada de valabilitate a acestuia;

e) obiectul și scopul vizitei/vizitelor;

f) data și durata aproximativă a vizitei sau vizitelor solicitate, iar în cazul vizitelor periodice se va menționa perioada totală a vizitelor;

g) numele și numărul de telefon ale persoanei de contact din cadrul instituției, obiectivului sau organizației ce urmează să fie vizitată, contacte anterioare și orice alte informații utile pentru a justifica vizita/vizitele;

h) data, semnătura și ștampila oficială a autorității competente de securitate sau a autorității desemnate de securitate corespunzătoare.

ARTICOLUL 12

Incidente de securitate

1. În cazul producerii unor incidente de securitate privind informațiile clasificate emise sau primite de la cealaltă parte, autoritatea competentă de securitate a părții unde a avut loc incidentul de securitate va informa de îndată autoritatea competentă de securitate a celeilalte părți și va efectua o investigație corespunzătoare.

2. În cazul în care incidentul de securitate a avut loc pe teritoriul unui stat terț, autoritatea competentă de securitate a părții transmițătoare va întreprinde acțiunile prevăzute în alin. 1.

3. Dacă este necesar, cealaltă parte va coopera la investigație.

Semnat la București la 14 mai 2008, în două exemplare originale, fiecare în limbile română, portugheză și engleză, toate textele fiind egal autentice. În cazul divergențelor de interpretare, textul în limba engleză va prevala.

Pentru România,
Marius Petrescu,
secretar de stat,

directorul general al Oficiului Registrului Național
al Informațiilor Secrete de Stat

4. În oricare dintre cazuri cealaltă parte va fi informată în scris asupra rezultatelor și concluziilor investigației, inclusiv despre motivele pentru care s-a produs incidentul de securitate, amploarea prejudiciului și măsurile corespunzătoare întreprinse pentru limitarea acestuia.

ARTICOLUL 13

Costuri

Fiecare parte va suporta propriile costuri legate de aplicarea și urmărirea îndeplinirii tuturor aspectelor din prezentul acord.

ARTICOLUL 14

Soluționarea diferendelor

Orice diferend privind interpretarea sau aplicarea prezentului Acord, dacă nu va fi soluționat prin consultări între autoritățile competente de securitate, se va soluționa prin negocieri pe canale diplomatice.

ARTICOLUL 15

Intrarea în vigoare

Prezentul acord va intra în vigoare în a treizecea zi după primirea ultimei notificări în scris și prin canale diplomatice, care va statua faptul că au fost îndeplinite toate procedurile legale interne ale ambelor părți.

ARTICOLUL 16

Amendamente

1. Părțile pot modifica prezentul acord pe baza unui acord reciproc scris.

2. Modificările vor intra în vigoare în conformitate cu prevederile art. 15 al prezentului acord.

ARTICOLUL 17

Durata și denunțarea

1. Prezentul acord va rămâne în vigoare pe o perioadă nedeterminată de timp.

2. Oricare dintre părți poate denunța în orice moment prezentul acord.

3. Denunțarea va fi notificată în scris și prin canale diplomatice și va deveni efectivă la 6 luni de la data primirii respectivei notificări.

4. Fără a ține cont de denunțarea prezentului acord, toate informațiile clasificate furnizate în baza acestuia vor continua să fie protejate în conformitate cu prevederile stabilite în prezentul acord până când partea emitentă eliberează partea primitoare de această obligație.

ARTICOLUL 18

Înregistrarea

După intrarea în vigoare a prezentului acord, partea pe teritoriul căreia a fost semnat îl va transmite spre înregistrare la Secretariatul Națiunilor Unite, în conformitate cu art. 102 din Carta Națiunilor Unite, și va informa cealaltă parte despre încheierea acestei proceduri, menționând numărul înregistrării.

Pentru Republica Portugheză,
Alexandre Vassalo,
ambasadorul Portugaliei

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Acordului de securitate dintre România și Republica Portugheză privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 14 mai 2008

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Acordului de securitate dintre România și Republica Portugheză privind protecția reciprocă a informațiilor clasificate, semnat la București la 14 mai 2008, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 8 iulie 2009.
Nr. 1.200.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind conferirea unor decorații de război

În temeiul prevederilor art. 94 lit. a) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, ale art. 4 alin. (1), ale art. 9 lit. A și ale art. 11 din Legea nr. 29/2000 privind sistemul național de decorații al României, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale Legii nr. 517/2003 privind conferirea decorațiilor de război,

având în vedere propunerea ministrului apărării naționale,

în semn de recunoștință și apreciere pentru înaltul profesionalism dovedit pe timpul executării misiunilor de protecție și pază a înalților demnitari ai O.N.U. din Sudan și Afganistan,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Art. 1. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Mare Ofițer*, cu însemn de război, pentru militari, ofițerului prevăzut în anexa nr. 1* la prezentul decret.

Art. 2. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Comandor*, cu însemn de război, pentru militari, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 2* la prezentul decret.

Art. 3. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Ofițer*, cu însemn de război, pentru militari, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 3* la prezentul decret.

Art. 4. — Se conferă Ordinul *Virtutea Militară* în grad de *Cavaler*, cu însemn de război, pentru militari, ofițerilor prevăzuți în anexa nr. 4* la prezentul decret.

Art. 5. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa I, cu însemn de război, pentru militari, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 5* la prezentul decret.

Art. 6. — Se conferă Medalia *Bărbăție și Credință* clasa a II-a, cu însemn de război, pentru militari, subofițerilor prevăzuți în anexa nr. 6* la prezentul decret.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

**În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
EMIL BOC

București, 21 iulie 2009.
Nr. 1.228.

* Anexele nr. 1—6 se comunică instituțiilor interesate.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 788

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului

Ioan Vida — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocar — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Lăzăroiu — judecător
Ion Predescu — judecător
Puskás Valentin Zoltán — judecător
Augustin Zegrean — judecător
Simona Ricu — procuror
Ioana Marilena Chiorean — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă în Dosarul nr. 11.375/302/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 155D/2009, având ca obiect o excepție de neconstituționalitate identică, ridicată de aceeași instanță de judecată în Dosarul nr. 12.144/302/2008.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea dosarelor nr. 97D/2009 și nr. 155D/2009, având în vedere că acestea au un obiect identic.

Reprezentantul Ministerului Public arată că este de acord cu conexarea cauzelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 155D/2009 la Dosarul nr. 97D/2009, care este primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, ca devenită inadmisibilă, deoarece textul de lege criticat s-a modificat ulterior sesizării în sensul celor solicitate de autorul excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 17 decembrie 2008 și din 9 ianuarie 2009, pronunțate în dosarele nr. 11.375/302/2008 și nr. 12.144/302/2008, **Judecătoria Sectorului 5 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005**, excepție ridicată din oficiu de către instanța de judecată în cauze având ca obiect pretenții bănești reprezentând despăgubiri pentru prejudiciul moral produs prin discriminare.

În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța apreciază că prevederile de lege criticate contravin dispozițiilor

art. 16 alin. (1) din Constituție, fiind discriminatorii, prin modul nediferențiat de acordare a cuantumului indemnizației lunare de creștere a copilului.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.008 din 14 noiembrie 2005, dispoziții modificate prin art. 12 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 226/2008 privind unele măsuri financiar-bugetare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 899 din 31 decembrie 2008, dispoziții care urmează să își producă efectele începând cu data de 1 ianuarie 2009.

În urma acestei modificări, dispozițiile art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 au următorul cuprins: „*Începând cu data de 1 ianuarie 2009, persoanele care, în ultimul an anterior datei nașterii copilului, au realizat timp de 12 luni venituri profesionale supuse impozitului pe venit potrivit prevederilor Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal, cu modificările și completările ulterioare, beneficiază de concediu pentru creșterea copilului în vârstă de până la 2 ani sau, în cazul copilului cu handicap, de până la 3 ani, precum și de o indemnizație lunară în cuantum de 600 lei sau, opțional, în cuantum de 85% din media veniturilor realizate pe ultimele 12 luni, dar nu mai mult de 4.000 lei.*”

Având în vedere că dispozițiile de lege criticate au fost modificate, iar soluția legislativă nu a fost menținută în noua reglementare, în baza dispozițiilor art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, Curtea constată că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 148/2005 privind susținerea familiei în vederea creșterii copilului, excepție ridicată, din oficiu, de Judecătoria Sectorului 5 București — Secția a II-a civilă în dosarele nr. 11.375/302/2008 și nr. 12.144/302/2008.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 791

din 19 mai 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Marinela Mincă	— procuror
Ioana Marilena Chiorean	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Eugenia Ladar și Viorica Iancu în Dosarul nr. 2.070/271/2007 al Judecătoriei Oradea — Secția penală.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 21 noiembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.070/271/2007, **Judecătoria Oradea — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005**, excepție ridicată de Eugenia Ladar și Viorica Iancu în cauza ce are ca obiect săvârșirea infracțiunii de evaziune fiscală.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile de lege criticate încalcă dreptul de acces liber la justiție, consacrat de art. 24 din Constituție, și dreptul la apărare, consacrat de art. 21 din Constituție, deoarece înlătură posibilitatea inculpaților de a administra probe în

favorearea lor, fiind privați de beneficiul prezumției de nevinovăție, consacrată de art. 23 alin. (11) din Constituție.

Judecătoria Oradea — Secția penală apreciază că excepția de neconstituționalitate ridicată este nefondată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat Curții Constituționale punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 672 din 27 iulie 2005, cu următorul conținut: „(1) În cazul săvârșirii unei infracțiuni de evaziune fiscală prevăzute de prezenta lege, dacă în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată, învinuitul ori inculpatul acoperă integral prejudiciul cauzat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până la 100.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se poate aplica pedeapsa cu amendă. Dacă prejudiciul cauzat și recuperat în aceleași condiții este de până

la 50.000 euro, în echivalentul monedei naționale, se aplică o sancțiune administrativă, care se înregistrează în cazierul judiciar.

(2) Dispozițiile prevăzute la alin. (1) nu se aplică dacă făptuitorul a mai săvârșit o infracțiune prevăzută de prezenta lege într-un interval de 5 ani de la comiterea faptei pentru care a beneficiat de prevederile alin. (1).”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prevederile de lege criticate încalcă dispozițiile art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 23 alin. (11) privind prezumția de nevinovăție și ale art. 24 privind dreptul la apărare, din Constituție.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că prevederile de lege criticate au mai fost supuse controlului de constituționalitate în raport cu aceleași texte din Constituție ca și cele invocate în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 1.053 din 9 octombrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008, Curtea a reținut că faptul că de reducerea limitelor pedepsei prevăzute de lege beneficiază numai învinuitul ori inculpatul care acoperă integral prejudiciul cauzat, în cursul urmăririi penale sau al judecării, până la primul termen de judecată nu are semnificația îngrădirii liberului acces la justiție. Cel în cauză are posibilitatea

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 10 din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale, excepție ridicată de Eugenia Ladar și Viorica Iancu în Dosarul nr. 2.070/271/2007 al Judecătoriei Oradea — Secția penală.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 19 mai 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Ioana Marilena Chiorean

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 968
din 25 iunie 2009

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Augustin Zegrean	— judecător
Antonia Constantin	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent-șef

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Radu Enache în Dosarul nr. 6.020/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

de a se adresa instanțelor judecătorești în cazul în care consideră că drepturile, libertățile sau interesele sale legitime au fost încălcate și de a beneficia de toate garanțiile procesuale prevăzute de lege, inclusiv în ceea ce privește latura civilă a cauzei, în deplină concordanță cu imperativele dreptului la un proces echitabil.

Referitor la susținerile autorului excepției privind încălcarea prevederilor art. 23 alin. (11) din Constituție, Curtea a reținut că acestea sunt neîntemeiate, deoarece, dacă este îndeplinită condiția prevăzută de textul criticat, limitele pedepsei prevăzute de lege pentru fapta săvârșită se reduc la jumătate, urmând ca instanța de judecată, în caz de condamnare, să stabilească pedeapsa în cadrul acestor limite. Prin urmare, nu se poate susține că inculpatul este obligat să se declare vinovat, nesocotindu-se astfel prezumția de nevinovăție, și să accepte necondiționat pretențiile părții civile.

În ceea ce privește dispozițiile art. 24 privind dreptul la apărare, Curtea a reținut că acestea nu au incidență în cauza de față.

Neintervenind elemente noi, de natură a determina schimbarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Cauza se află în stare de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 2 februarie 2009, pronunțată în Dosarul nr. 6.020/299/2008, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor**, excepție ridicată de Radu Enache.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține, în esență, că dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 încalcă prezumția de nevinovăție și

garanțiile dreptului la un proces echitabil consacrate de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, deoarece procesul-verbal de contravenție încheiat cu respectarea criteriilor prevăzute de art. 16 din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 beneficiază aprioric de prezumția de adevăr și legalitate. Se invocă și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv cauza *Anghel contra României*.

Judecătoria Sectorului 1 București apreciază că instituirea prezumției de legalitate și temeinicie a procesului-verbal, în coroborare cu mandatarea instanței în administrarea oricăror probe necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal încalcă principiul prezumției de nevinovăție, dreptul la un proces echitabil soluționat de o instanță imparțială și principiul egalității de arme. Se arată că dispozițiile legale interne trebuie puse în acord cu exigențele constituționale și convenționale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, invocând și jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, publicată în Monitorul Oficial al României,

Partea I, nr. 410 din 25 iulie 2001, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 268 din 22 aprilie 2002, cu modificările și completările ulterioare, având următorul cuprins:

— Art. 34 alin. (1): „*Instanța competentă să soluționeze plângerea, după ce verifică dacă aceasta a fost introdusă în termen, ascultă pe cel care a făcut-o și pe celelalte persoane citate, dacă aceștia s-au prezentat, administrează orice alte probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal, și hotărăște asupra sancțiunii, despăgubirii stabilite, precum și asupra măsurii confiscării.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 11 privind „Dreptul internațional și dreptul intern”, ale art. 20 referitoare la „Tratatul internațional privind drepturile omului” și ale art. 28 — *Secretul corespondenței*, precum și dispozițiile art. 6 paragraful 2 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale privind dreptul la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate astfel cum a fost formulată, se constată că, în jurisprudența sa, Curtea Constituțională a mai examinat constituționalitatea aceluiași text de lege, în raport de critici similare. Prin mai multe decizii, ca, de exemplu, Decizia nr. 146 din 21 februarie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 197 din 14 martie 2008, Decizia nr. 564 din 15 mai 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 449 din 16 iunie 2008, sau Decizia nr. 727 din 24 iunie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 557 din 23 iulie 2008, Curtea a constatat că prevederile de lege criticate nu încalcă dreptul la un proces echitabil și nici prezumția de nevinovăție. Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să justifice reconsiderarea jurisprudenței în materie a Curții Constituționale, soluțiile și motivarea deciziilor amintite își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

În ceea ce privește art. 28 din Constituție privind secretul corespondenței, invocat de asemenea de autorul excepției în motivarea acesteia, se constată că nu are incidență în cauză.

Pentru motivele mai sus arătate, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 34 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, excepție ridicată de Radu Enache în Dosarul nr. 6.020/299/2008 al Judecătoriei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2009.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent-șef,
Marieta Safta

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL ADMINISTRAȚIEI ȘI INTERNELOR

ORDIN

privind acordarea celui de-al doilea titlu de parc industrial Societății Comerciale „Ploiești Industrial Parc” — S.A.

Având în vedere prevederile art. 1 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 221/2008 pentru stabilirea unor măsuri de reorganizare în cadrul administrației publice centrale, aprobată prin Legea nr. 186/2009, cu modificările ulterioare, ale art. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 65/2001 privind constituirea și funcționarea parcurilor industriale, aprobată cu modificări prin Legea nr. 490/2002, cu modificările ulterioare, ale art. 2 alin. (2) din Instrucțiunile de acordare și anulare a titlului de parc industrial, aprobate prin Ordinul ministrului dezvoltării și prognozei nr. 264/2002,

constatând, sub rezerva rezultatelor verificării de detaliu, că proiectul depus îndeplinește, în principiu, condițiile de eligibilitate stabilite în schema de ajutor de stat regional acordat pentru investițiile realizate în parcurile industriale, aprobată prin Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 296/2007,

în temeiul prevederilor art. 7 alin. (4) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Administrației și Internelor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările ulterioare,

viceprim-ministrul, ministrul administrației și internelor, emite următorul ordin:

Art. 1. — Se acordă cel de-al doilea titlu de parc industrial Societății Comerciale „Ploiești Industrial Parc” — S.A., denumită în continuare *societate-administrator*, având cod unic de înregistrare 14380546 și sediul social în municipiul Ploiești, Str. Sferei nr. 1, pentru parcul industrial constituit pe terenul având datele de identificare prevăzute la art. 2.

Art. 2. — Terenul pentru care se acordă titlul de parc industrial are următoarele caracteristici:

a) este amplasat pe teritoriul administrativ al localității Mizil, județul Prahova, și este înscris în cartea funciară a localității Mizil cu număr cadastral 10360;

b) are o suprafață de 30 ha.

Art. 3. — Titlul de parc industrial este valabil în perimetrul prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin, pe perioada de existență a societății-administrator, în condițiile respectării caracteristicilor de parc industrial prevăzute în legislația în vigoare.

Art. 4. — Societatea-administrator transmite Ministerului Administrației și Internelor:

a) datele de identificare ale fiecărui operator economic cu care a încheiat contract de amplasare în parcul industrial, până la data publicării prezentului ordin în Monitorul Oficial al României, Partea I;

b) datele de identificare ale fiecărui operator economic cu care încheie contract de amplasare în parcul industrial, în termen de 7 zile de la data intrării în vigoare a acestuia;

c) rapoartele semestriale privind activitățile realizate în parcul industrial.

Art. 5. — În baza titlului acordat potrivit prezentului ordin, societățile comerciale pot beneficia de ajutor de stat regional pentru investițiile realizate în parcul industrial, în situația îndeplinirii condițiilor stipulate în:

a) Regulamentul (CE) nr. 800/2008 al Comisiei din 6 august 2008 de declarare a anumitor categorii de ajutoare compatibile cu piața comună în aplicarea art. 87 și 88 din Tratat (Regulament general de exceptare pe categorii de ajutoare), publicat în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 214 din 9 august 2008;

b) Ordinul ministrului internelor și reformei administrative nr. 296/2007 privind aprobarea schemei de ajutor de stat regional acordat pentru investițiile realizate în parcurile industriale.

Art. 6. — Furnizorul ajutorului de stat acordat în temeiul titlului de parc industrial, potrivit prezentului ordin, este unitatea administrativ-teritorială Mizil, județul Prahova.

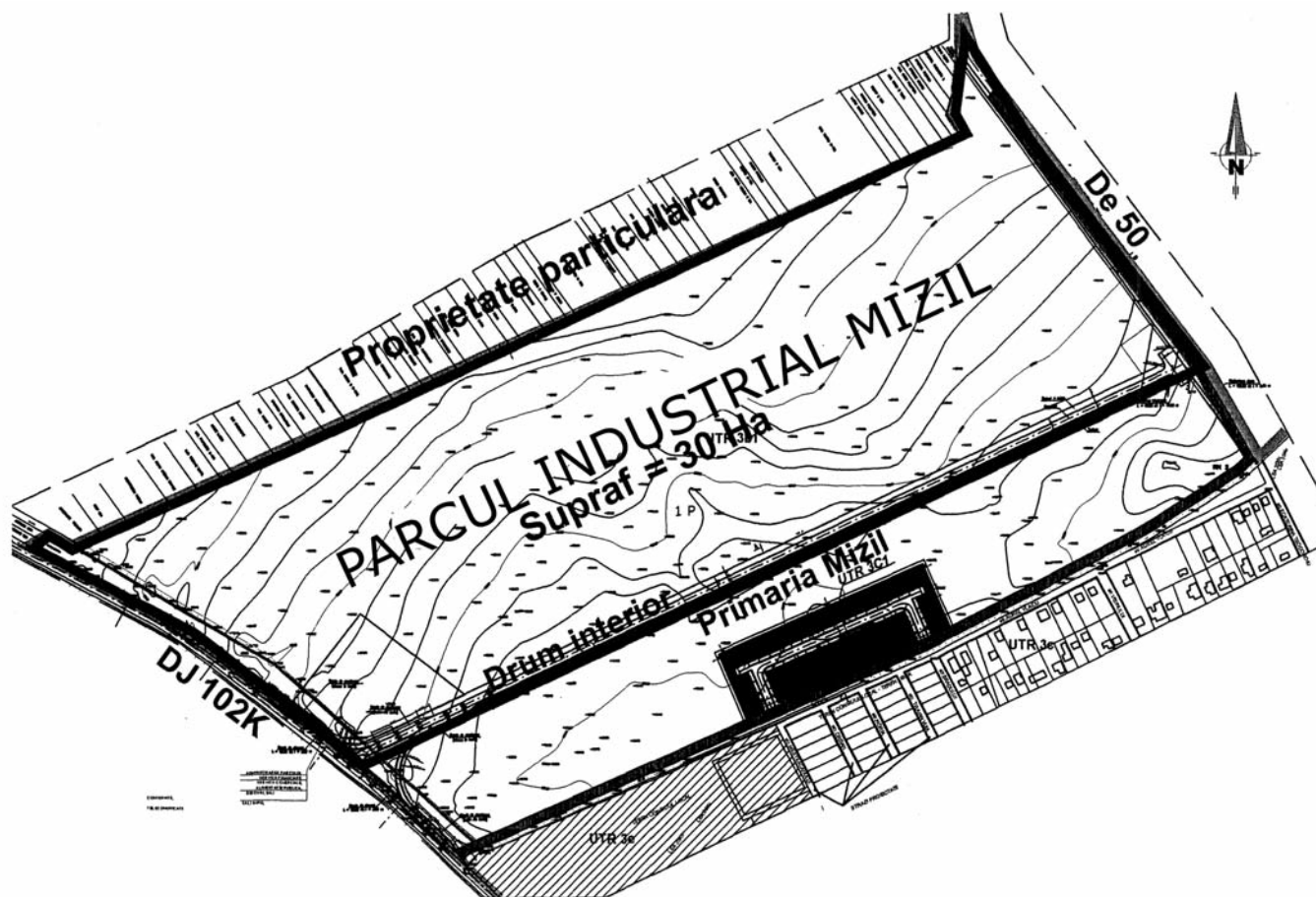
Art. 7. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul administrației și internelor,

Dan Nica

București, 15 iulie 2009.

Nr. 154.

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
 IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
 (alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro
 Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
 bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.411.58.33 și 021.410.47.30, fax 021.410.77.36 și 021.410.47.23
 Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948368 432406